

Daniel Goleman ble ikke feilsiter

Goleman påstår faktisk at emosjonell intelligens er fire ganger så viktig som intelligens.

TEKST

Hallvard Føllesdal

PUBLISERT 1. april 2016

EMOSJONELL INTELLIGENS

I SISTE NUMMER av Psykologtidsskriftet hevder psykolog Daniel Goleman at jeg har feilsitert ham på at emosjonell intelligens er fire ganger så viktig som intelligens. Jeg har ikke feilsitert ham, han påstår faktisk dette i følgende avsnitt fra boken *Working with emotional intelligence* (Goleman, 1998).

In an unusual study begun at the University of California at Berkeley in the 1950s, eighty Ph.D. students in science went through an intensive battery of IQ and personality tests, as well as extensive interviews with psychologists who evaluated them on such qualities as emotional balance and maturity; integrity; and interpersonal effectiveness.

Forty years later, when the former students were in their early seventies, researchers tracked them down again. In the 1994 follow-up, estimates were made of each person's career success on the basis of résumés, evaluations by experts in their own field, and sources like *American Men and Women of Science*. The result: **Emotional intelligence abilities were about four times more important than IQ in determining professional success and prestige** – even for these scientists» [min utheving] (Goleman, 1998, s. 52–53).

Det fremgår ikke om dette er Golemans konklusjon, eller om han kun gjengir forskernes konklusjon. Men han har valgt å presentere resultatene fra denne upubliserte studien uten innvendinger. Han formidler dermed budskapet om at emosjonell intelligens er fire ganger så viktig som intelligens og bruker dette funnet som belegg for sin påstand om at emosjonell intelligens er viktig. Det er imidlertid to ting som er problematisk med denne studien:

1. Det er en upublisert studie som ble gjennomført på 1950-tallet, det vil si 40 år før teorien om emosjonell intelligens ble formulert, og før det fantes noen test som

skulle måle emosjonell intelligens. Forskerne målte personlighetstrekk ved hjelp av personlighetstester, samt andre egenskaper ved hjelp av intervju. Det er altså intet som tyder på at de målte noen form for emosjonell intelligens.

2. Utvalget består av doktorgradsstudenter ved Berkeley (et av verdens beste universiteter) som trolig er selektert inn på kriterier som krever høy intelligens. Det vil dermed være langt mindre variasjon i intelligens i dette utvalget enn i befolkningen generelt, såkalt begrenset variasjonsbredde. På psykometrisk grunnlag vil man da ikke forvente at intelligens vil være en viktig prediktor for suksess, men at andre egenskaper vil være viktigere, for eksempel personlighetstrekk.

Goleman burde forklart leseren slike svakheter ved studien. Men den gjennomsnittlige leser vil i stedet huske hans budskap om at «emotional intelligence abilities were about four times more important than IQ...». Det er positivt at Goleman ikke lenger mener at dette er riktig, men jeg har ikke feilsitert ham. Det er uheldig at slike populariserte påstander uten vitenskapelig dekning trolig har bidratt til at begrepet emosjonell intelligens er blitt så populært.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 4, 2016, side 306

TEKST

Hallvard Føllesdal, Førsteamanuensis ved Institutt for ledelse og organisasjon ved BI.

KONTAKT: hallvard.follesdal@bi.no

+ Vis referanser

Referanse

Goleman, D. (1998). Working with emotional intelligence. New York: Bantham.